

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Leven Na de Dood Serie: Deel 5 Moeilijke Verzen (Vervolg)

119 Ministeries wil graag iedereen bedanken die direct of indirect onderzoek heeft gedaan, inhoud en feedback heeft gegeven, dat heeft geleid tot de totstandkoming van deze studiereeks.

We zijn nu flink gevorderd in de Leven Na de Dood-serie. We hebben veel tijd besteed aan het beschrijven van de aard van de dood. We hebben het belang van de opstanding benadrukt als het enige middel dat ons redt van de dood. En we hebben veel van de moeilijke verzen behandeld, zoals Lukas 23, de dief aan het kruis en de gelijkenis van Lazarus en de rijke man in Lukas 16. We moeten nog een paar moeilijke verzen gaan behandelen voordat we verder gaan naar wat er uiteindelijk met gelovigen en ongelovigen gebeurt.

Vaak worden 3 teksten van Paulus aangehaald als 'bewijs' dat onze geest bewust voortleeft nadat ons lichaam sterft. Laten we eerst eens kijken naar een passage van Paulus uit de tweede brief aan de Korinthiërs:

2 Korinthe 5:1-9

Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een **gebouw van God (Elohiem)** hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen. Want in deze tent zuchten wij ook, en verlangen wij er vurig naar met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden, als wij maar bekleed en niet naakt zullen bevonden worden. **Want ook wij, die in deze tent zijn, zuchten terwijl we het zwaar te verduren hebben; wij willen immers niet ontkleed, maar overkleed worden, zodat het sterfelijke door het leven wordt verslonden.** Hij nu Die ons hiervoor heeft gereedgemaakt, is God (Elohiem), Die ons ook het onderpand van Geest gegeven heeft. Wij hebben dus altijd goede moed en **weten dat wij, zolang wij in het lichaam inwonend, uitwonend zijn van de Heere**, want wij wandelen door geloof, niet door aanschouwing. Maar **wij hebben goede moed en wij hebben er meer behagen in om uit het lichaam uit te wonen en bij de Heere in te wonen.** Daarom stellen wij er ook een eer in, hetzij inwonend, hetzij uitwonend, om Hem welbehagelijk te zijn.

Als we gewoon teruggaan naar eerste brief van Paulus aan de Korintiërs, zien we dat "ons aardse huis" (vers 1), ons fysieke lichaam, "door het leven wordt verslonden" (vers 4) bij de opstanding (1 Korinthe 15: 50-54). Dit is de context waarin Paulus hier schrijft. Wanneer Paulus zegt: "wij hebben er meer behagen in om het lichaam uit te wonen en bij de Heere in te wonen." zegt hij gewoon dat we niet bij de Heer kunnen zijn totdat we onze onsterfelijke lichamen ontvangen bij de opstanding (1 Korinthe 15:50).

De NBG zegt het bijna op dezelfde manier en is waarschijnlijk meer bekend bij de meeste mensen.

"... wij begeren te meer ons verblijf in het lichaam te verlaten en bij de Here ons intrek te nemen".

Als we het goed begrijpen, bevestigt Paulus dat we pas bij de opstanding bij Jesjoea zullen leven. Wanneer Paulus spreekt dat "**we ons lichaam verlaten en bij de Here onze intrek te nemen**", spreekt hij over de opstanding van de doden, wanneer het sterfelijke lichaam zal worden vervangen door het "**gebouw van God**" (vers 1). Het is bij de terugkeer van Jesjoea dat we worden opgewekt, en dan bij Hem zullen zijn. Het eerste deel van deze verzen beschrijft de opstanding. Onze nieuwe lichamen worden onze nieuwe tent of woning, onze nieuwe bekleding.

Paulus zegt dat zolang we in dit aardse lichaam leven, in deze tent of woning, die uiteindelijk vernietigd zal worden, we nog steeds niet bij Jesjoea zijn.

Dan gaat hij verder en zegt dat we liever ons lichaam willen verlaten om thuis bij Jesjoea te zijn. Dit is gewoon een simpele opsomming van het feit dat we zouden willen dat we al waren opgewekt. Hij zegt ons iets in de trend van: "zolang we in ons fysieke aardse lichaam rondwandelen, hebben we nog geen opgewekt nieuw lichaam, en zijn we nog niet bij Jesjoea.

Bijbelgeleerden hebben geprobeerd om een uitleg te geven aan de ogenschijnlijk tegenstrijdige leer van Paulus over de status van een gelovige tussen de dood en de opstanding. Ze hebben voorgesteld dat Paulus meer ging begrijpen over de toestand van de doden naarmate zijn eschatologische begrip toenam. Dit verklaart zogenaamd het verschil in opvattingen tussen zijn eerdere geschriften (1 Thessalonicenzen 4; 1 Korinthe 15) en die in latere brieven (Filippenzen 1, 2 Korinthe 5). Sommige wetenschappers concluderen echter dat elk zichtbaar verschil gewoon het gevolg is van waar hij de nadruk op legt, en wordt veroorzaakt door de verschillende omstandigheden waaronder elke brief is geschreven.

In de DPHL (Dictionary of Paulus and His Letters) vinden we deze verhelderende opmerking over de schijnbare positieverandering van Paulus in 1 Korinthe en 2 Korinthe:

... Beide brieven bevestigen een transformatie van de gelovige in Christus; maar hoe zit het met het tijdsframe van die transformatie? F.F. Bruce merkt heel wijs op: "De spanning die wordt veroorzaakt door de veronderstelde interval tussen de dood en de opstanding kan meteen worden verduidelijkt als wordt gesuggereerd dat er in het bewustzijn van de overleden gelovige geen tijdsinterval bestaat tussen de ontbinding van het lichaam en de opwekking, hoe lang die interval ook mag zijn als we die meten middels de kalender van de aardgebonden menselijke geschiedenis." (Blz.440)

Met andere woorden, een gelovige wiens bewustzijn eindigde bij de dood, is zich niet bewust van het verstrijken van de tijd op aarde bij het ontwaken in de opstanding. Dit geeft Paulus de mogelijkheid om te zegen dat hij liever zijn sterfelijke lichaam zou willen verlaten om bij de Heer te zijn. De dingen die hij eerder had opgeschreven, namelijk dat de doden slapen, worden daarmee nog steeds niet ongeldig.

Laten we nu eens een tekst uit zijn brief naar de kerk in Philippi bekijken:

Filippenzen 1:21-24

Want het leven is voor mij Christus en **het sterven is voor mij winst**. Maar blijf ik leven in het vlees, dan betekent dit voor mij vruchtbaar werk; en wat ik verkiezen zal, weet ik niet. Want ik word door deze twee gedrongen: **ik heb de begeerte om heen te gaan en bij Christus te zijn**, want dat is verreweg het beste, maar in het vlees te blijven is noodzakelijker voor u.

Waarom zou Paulus, op basis van zijn eerder uitspraken in 1 Korinthe 15 en 1 Thessalonicenzen 4 zeggen dat het voor hem winst zou zijn om te sterven? Hoe zou zijn vertrek hem in staat stellen om bij de Messias te zijn?

Gebaseerd op hoe Paulus de status en de opstanding van de doden bekeek, zoals uiteengezet in de passages die we reeds hebben behandeld, zou het voor hem winst zijn om te sterven omdat hij zou slapen en niet langer in het vlees zou lijden. Tijdens de slaap van de dood is er geen begrip van het verstrijken van tijd. Het volgende moment van bewustzijn zou voor Paulus de opstanding zijn uit de dood, wanneer Jesjoea terugkeert voor de gelovigen. Als we dit in overweging nemen is het makkelijk om te begrijpen wat Paulus hier bedoelde.

Laten we nog een tekst uit de eerste brief van Paulus aan de Thessalonicenzen bekijken:

1 Thessalonicenzen 5:9-10

Want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Heere Jezus Christus (Messias Jesjoea), Die voor ons gestorven is, **opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem zouden leven**.

De enige manier om deze tekst te gebruiken om de theorie van een bewuste geest te ondersteunen, is door de context te negeren. Bedenk dat Paulus slechts een paar verzen eerder spreekt over het ontwaken van de doden uit de slaap bij de opstanding (1 Thessalonicenzen 4:13-17). In dit vers zegt Paulus alleen maar dat of een gelovige nu wakker is (levend in het vlees) of slaapt (dood in het graf), we uiteindelijk na de opstanding bij Jesjoea de Messias zullen wonen.

Bewuste geest-voorstanders gebruiken voornamelijk deze drie passages van Paulus in een poging om hun bewering hard te maken dat de rechtvaardige doden, in levende staat, samen met Jesjoea in de hemel zijn. Daarbij moeten ze veel andere duidelijke Schriftgedeelten van Paulus en anderen weggooien of wegredeneren, die deze stelling weerleggen. Een dergelijke voor de hand liggende tekst staat in de tweede brief aan Timotheüs, die Paulus schreef vlak voor zijn dood:

2 Timotheüs 4:6-8

Ik word immers reeds als een plengoffer uitgegoten en **het tijdstip van mijn heengaan is aanstaande**. Ik heb de goede strijd gestreden. Ik heb de loop tot een einde gebracht. Ik heb het geloof behouden. Verder is voor mij weggelegd de krans van de rechtvaardigheid die de Heere, de rechtvaardige Rechter, **mij op die dag geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning hebben liefgehad**.

Hier vertelt Paulus heel duidelijk tegen Timotheüs dat hij op het punt staat te sterven, en dat hij zijn beloning niet van de Heer zal ontvangen tot de dag van zijn verschijning - de dag dat Jesjoea terugkeert uit de hemel om de heiligen op te wekken. Dat is zo ongeveer de meest duidelijke verklaring die je van de apostel Paulus over welk onderwerp dan ook zult krijgen, en het weerlegt absoluut de overtuiging dat gelovigen bij de dood worden beloofd door in een bewuste staat samen met onze Messias in de hemel te zijn.

Laten we nu eens kijken naar het verhaal van de gedaanteverandering, dat meestal wordt aangevoerd als bewijs dat zielen na de dood bij bewustzijn blijven:

Mattheüs 16:28

Voorwaar Ik zeg u: **Er zijn sommigen van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk.**

Mattheüs 17:1-9 (WV)

Zes dagen later nam Jezus (Jesjoea) Petrus, Jakobus en diens broer Johannes met zich mee een hoge berg op, waar Hij met hen alleen was. Voor hun ogen veranderde Hij van gedaante. Zijn gezicht ging stralen als de zon en zijn kleren werden wit als licht. Opeens verschenen hun **Mozes en Elia, in gesprek met Hem**. Petrus zei daarop tegen Jezus (Jesjoea): 'Heer, het is maar goed dat wij hier zijn. Als U wilt, zal ik hier drie hutten maken, voor U een en voor Mozes een en voor Elia.' Hij was nog niet uitgesproken of daar kwam een lichtende wolk die hen overdekte, en opeens klonk er een stem uit de wolk: 'Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik vreugde vind. Luister maar Hem.' Toen de leerlingen dat hoorden, wierpen ze zich op de grond en werden zij vreselijk bang. Jezus (Jesjoea) kwam naar hen toe, raakte hen aan en zei: 'Sta op en wees niet bang.' Toen ze hun ogen opsloegen zagen ze niemand meer dan Jezus (Jesjoea) alleen. Terwijl ze van de berg afdaalden gebod Jezus (Jesjoea) hun: 'Vertel niemand van **dit visioen** voordat de Mensenzoon uit de doden is opgewekt.'

Voorstanders van een bewuste geest beweren redelijkerwijs dat de enige manier waarop Mozes en Elia met Jesjoea op de berg hadden kunnen verschijnen, was als ze in de hemel leefden en van daaruit naar beneden kwamen. Op het eerste gezicht is die conclusie begrijpelijk.

Helaas wordt die bewering niet onderbouwd door de Schrift. In feite maakt de Griekse tekst van vers 9 deze visie letterlijk ongeldig.

Ten eerste moeten we begrijpen dat deze gebeurtenis plaatsvond om de belofte van Jesjoea te vervullen dat sommige apostelen "de dood niet zouden proeven voordat zij de Zoon des mensen in Zijn Koninkrijk hebben zien komen" (Markus 9:1; Mattheüs 16:28). Het is bijna 2000 jaar geleden dat Jesjoea als mens over de aarde wandelde en het Koninkrijk van God is nog steeds niet aan de macht gekomen. Het zal niet aan de macht komen totdat de Messias terugkeert uit de hemel om de naties te regeren met een ijzeren staf. Dus hoe kon iemand uit de twaalf apostelen die gebeurtenis zien voordat ze stierven?

De sleutel om deze passage goed te begrijpen, is het besef dat wat Petrus, Jakobus en Johannes zagen een bovennatuurlijke visie was op de toekomst, en niet een actuele realiteit. Het woord dat in Mattheüs 17:9 als "visioen" is vertaald, is het Griekse zelfstandig naamwoord '*horama*' (Strong's G3705). Over de betekenis van dit woord zegt Friberg's Analytical Lexicon of the Greek New Testament: "In het Nieuwe Testament is '*horama*' een bovennatuurlijke visioen, gegeven als middel voor goddelijke communicatie..."

In feite wordt ditzelfde woord ('*horama*') gebruikt om het visioen dat Petrus ontving te beschrijven, het grote laken dat was gevuld met allerlei viervoetige dieren van de aarde, wilde dieren, kruipende dingen en vogels in de lucht (Handelingen 10:9-17) en het visioen van de Macedonische man, die Paulus smeekte om hen het evangelie te prediken (Handelingen 16:9-10). Deze dingen zijn niet letterlijk gebeurd. Niemand gelooft dat ze letterlijk zijn gebeurd. Het waren allemaal visioenen.

Bovendien wordt '*horama*' in de oude Griekse Septuaginta-vertaling van het Oude Testament gebruikt om de bovennatuurlijke visioenen van de toekomst te beschrijven die aan Daniël werden gegeven (Daniël 7:1; 8:13; 10:1), evenals andere.

Het is duidelijk dat de transfiguratie op de berg een visioen was van het toekomstige Koninkrijk, dat aan Petrus, Jakobus en Johannes werd gegeven om Jesjoea's belofte te vervullen dat sommigen het Koninkrijk zouden zien voordat ze zouden sterven. Ze kregen een glimp van de Messias in Zijn heerlijkheid, met twee van de heiligen die letterlijk bij Hem zullen zijn in het Koninkrijk (Mozes en Elia), en de twee symboliseren figuurlijk het Koninkrijk, dat zal worden gegrondvest op de Geest en de Waarheid (Johannes 4:24). Schriftuurlijk is het erg moeilijk om overtuigend vast te stellen dat Mozes en Elia op dat moment in leven moesten zijn om gezien te worden in een visioen van de toekomst.

Laten we nu de bewering van Jesjoea gaan onderzoeken dat de God van Abraham, Izak en Jakob niet de God van de doden is, maar van de levenden. Sommige aanhangers van de theorie van de bewuste geest beweren dat deze verklaring het bewijs is dat Abraham, Izak en Jakob leefden op het moment dat Jesjoea dit zei. We hebben dit al besproken, maar we zullen het nog een keer kort bespreken.

We moeten ons eerst realiseren dat Jesjoea met Zijn verklaring de bewering van Sadduceeën wilde weerleggen dat er geen opstanding bestaat. Laten we, nu we begrijpen waarom Jesjoea dit zei, eens kijken naar wat de Schrift werkelijk zegt:

Mattheüs 22:31-32

En wat de opstanding van de doden betreft, hebt u niet gelezen wat door God tot u gesproken is, toen Hij zei: Ik ben de God van Abraham en de God van Izak en de God van Jakob? God is niet een God van doden, maar van levenden.

Markus 12:26-27

En wat betreft de doden, dat zij opgewekt zullen worden: hebt u niet gelezen in het boek van Mozes, hoe God in de doornstruik tot hem sprak: Ik ben de God van Abraham en de God van Izak en de God van Jakob? Hij is niet een God van doden, maar een God van levenden. U dwaalt dus erg.

Lukas 20:37-38

En dat de doden opgewekt zullen worden, heeft ook Mozes duidelijk te kennen gegeven bij de doornstruik, toen hij de Heere de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob noemde. God nu is niet een God van de doden, maar van de levenden, want voor Hem leven zij allen.

In deze parallelle passages toonde Jesjoea de ongelovige Sadduceeën de realiteit van de opstanding. De context gaat over Jesjoea die de opstanding bewijst.

Hoewel Abraham, Izaäk en Jacob dood waren op het moment dat Jesjoea deze verklaring aflegde, had God beloofd om hen op te wekken. Dat is wat Jesjoea wilde zeggen. "**God, Die de doden levend maakt, en de dingen die niet zijn, roept alsof zij zijn**" (Romeinen 4:17). Daarom kon Jesjoea vol vertrouwen zeggen dat Abraham, Izaäk en Jacob nog leefden, omdat Hij wist dat God Zijn belofte zou houden om hen op te wekken.

Voor het geval dat verwarrend is, vertelt het boek Hebréeën ons tweemaal duidelijk dat deze drie (evenals alle andere belangrijke oudtestamentische figuren) dood zijn, in afwachting van hun perfectie en beloning bij de opstanding van de rechtvaardigen:

Hebreeën 11:13

Deze allen (inclusief Abraham-vs. 8, Izak-vs. 9, en Jakob-vs. 9) **zijn in het geloof gestorven. Zij hebben de vervulling van de beloften niet verkregen**, maar hebben die vanuit de verte gezien en geloofd en begroet, en zij hebben beleden dat zij vreemdelingen en bijwoners op de aarde waren.

Hebreeën 11:39-40

En deze allen (inclusief Abraham-vs. 8, Izak-vs. 9, Jakob-vs. 9), hoewel zij door het geloof een goed getuigenis van God gekregen hebben, de vervulling van de belofte niet verkregen, daar God met het oog op ons iets beters voorzien had, opdat zij zonder ons niet tot de volmaaktheid zouden komen.

Jesjoea en de auteur van Hebreeën spreken elkaar niet tegen. Jesjoea sprak eenvoudigweg in de context van de beloofde opstanding. Degene aan wie de opstanding is beloofd, worden gezien als een 'levende'.

Op dezelfde wijze worden degenen die ongelovig zijn, ook al zijn ze nog letterlijk in leven, doden genoemd, omdat de ongelovigen de tweede dood wordt beloofd.

Sommigen proberen de woorden "zielen onder het altaar", in Openbaring 6, te gebruiken om hun visie van bewuste geesten in de hemel te ondersteunen:

Openbaring 6:9-11

En toen het Lam het **vijfde zegel** geopend had, zag ik onder het altaar de **zielen** van hen die geslacht waren omwille van het Woord van God, en omwille van het getuigenis dat zij hadden. **En zij riepen met luide stem: Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen? En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstknachten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.**

Het is belangrijk dat we ons eerst realiseren dat het boek Openbaring in symbolische taal is geschreven. We kennen geen enkele geleerde, die verwacht dat er in de eindtijd letterlijk vier ruiters over de hele aarde zullen rijden, die grote schade zullen aanrichten wanneer de eerste vier zegels worden geopend (Openbaring 6: 1-8). Deze ruiters en hun rijdieren worden gezien als allegorische voorstellingen van de gebeurtenissen die zullen plaatsvinden. Dus waarom zouden we het vijfde zegel dan letterlijk interpreteren als de eerste vier duidelijk symbolisch zijn? Mogen we voorstellen om wat meer consistent te zijn?

Het altaar is de plaats waar de offers worden gebracht. Onthoud dat ze symbolisch 'onder het altaar' zijn.

Ze worden hier genoemd zijn representatief voor die martelaren die hun leven hebben opgeofferd in dienst van God. De vraag van deze "zielen" wordt gebruikt om symbolisch het laatste grote martelaarschap van gelovigen aan te geven aan het einde van deze tijdsperiode.

Zelfs deze illustratieve metaforische gebeurtenis toont de ware status van de doden. Deze gedode heiligen wordt verteld om nog een kort moment te RUSTEN, totdat de laatste massale slachting van gelovigen is voltooid. Ze zullen weer gaan rusten in de slaap van de dood totdat de opstanding van alle gelovigen plaatsvindt bij de zevende bazuin (Openbaring 11:15-18). Dan, en pas daarna, zal JHWH Zijn toorn loslaten.

Laten we tot slot eens kijken naar het verslag van Saul die de geest van Samuël oproept. Saul stond tegenover het leger van de Filistijnen en vanwege zijn ongehoorzaamheid had God hem verlaten. Omdat hij bang was voor het leger van de Filistijnen en omdat God zijn vragen over de komende strijd niet zou beantwoorden, nam Saul zijn toevlucht tot het gebruik van een medium om contact te zoeken met de dode profeet Samuël. Het verhaal staat in 1 Samuël 28:

1 Samuël 28:11-19

Toen zei de vrouw: Wie zal ik voor u oproepen? En hij zei: Roep Samuel voor mij op. Toen de vrouw Samuel zag, schreeuwde zij met luide stem. De vrouw zei tegen Saul: Waarom hebt u mij bedrogen? Want u bent Saul! De koning zei tegen haar: Wees niet bevreesd, maar wat ziet u? Toen zei de vrouw tegen Saul: **Ik zie een goddelijk wezen uit de aarde opkomen.** Hij zei tegen haar: Wat is zijn gestalte? Zij zei: Er komt een oude man op, en hij heeft een mantel om. Toen wist Saul dat het Samuel was. Hij knielde met zijn gezicht ter aarde en hij boog zich neer.

Samuel zei tegen Saul: **Waarom hebt u mijn rust verstoord door mij op te roepen?** Toen zei Saul: Ik ben in grote nood, want de Filistijnen strijden tegen mij en God (Elohiem) is van mij weggegaan: Hij antwoordt mij niet meer, niet door de dienst van de profeten, en ook niet door dromen. Daarom heb ik u geroepen, om mij te laten weten wat ik doen moet. Toen zei Samuel: Waarom raadpleegt u mij dan, als de HEERE van u weggegaan is en uw vijand geworden is? Want de HEERE (JHWH) heeft gedaan zoals Hij door mijn dienst gesproken heeft: Hij heeft het koninkrijk van uw hand gescheurd en dat aan uw naaste gegeven, aan David. Omdat u niet naar de stem van de HEERE (JHWH) geluisterd hebt, en Zijn brandende toorn niet uitgevoerd hebt tegen Amalek, daarom heeft de HEERE (JHWH) u dit heden aangedaan. En de HEERE (JHWH) zal mét u ook Israël in handen van de Filistijnen geven, **en morgen zullen u en uw zonen bij mij zijn;** ook zal de HEERE (JHWH) het leger van Israël in handen van de Filistijnen geven.

Degenen die geloven dat zielen blijven leven nadat het lichaam sterft, gebruiken deze passage soms als bewijstekst voor hun zienswijze. Als je echter zou nadenken over wat "Samuël" hier werkelijk zegt, dan kun je dit maar beter niet doen.

Eén denkrichting is van mening dat deze verschijning van "Samuël" slechts een demon was die vermomd was als de dode profeet. Aangezien de tekst de *'elohiem* die verscheen lijkt te behandelen als de werkelijke Samuël, zullen we deze passage eerst in dat licht gaan analyseren.

Let op het allereerste dat Samuël via het medium tegen Saul zegt: *"Waarom hebt u mijn rust verstoord door mij op te roepen"* (vers 15). Het lijkt duidelijk dat de dode Samuël sliep in de dood, en niet zo blij was dat hij lastig werd gevallen door Saul en zijn medium.

Uit de Schrift weten we dat Samuël een rechtvaardig man was, een dienstknecht van God die Israël zijn hele leven terechtwees. We weten ook dat Saul oorspronkelijk door God was uitgekozen om de koning van Israël te zijn, maar later door Hem werd afgewezen vanwege rebellie en ongehoorzaamheid (1 Samuël 15:23).

Dualisten geloven dat de bewuste geesten van de heiligen na de dood naar de hemel gaan, terwijl de geesten van degenen die God afwijzen naar de hel gaan. Aangezien Samuël duidelijk een man van God was, is het daarom niet vreemd dat hij uit de aarde opkwam en zou zeggen dat hij gestoord werd als hij verondersteld werd in de hemel te leven?

Of sommigen geloven in een letterlijke versie van de gelijkenis van Lazarus en de rijke man, waarin er twee kanten van Sheol zijn, namelijk de boezem van Abraham en de andere kant, de eeuwige pijniging in de hel. Hoe dan ook, er doet zich een probleem voor.

Maar laten we eens kijken naar wat Samuël tegen Saul zegt over zijn lot: "*morgen zullen u en uw zonen bij mij zijn*" (vs. 19).

Als we aannemen dat de opgeroepen entiteit echt Samuël was en geen bedriegende demon, dan is het duidelijk dat Samuël door het medium werd opgeroepen uit de slaap van de dood. Hij was niet blij dat hij in zijn rust werd verstoord. Nadat Saul aan Samuël had verteld wat er aan de hand was, vertelde Samuël aan Saul dat hij en zijn zonen na de strijd van de volgende dag met de Filistijnen dood zouden zijn, en dat ook zij met hem in het *sheol* ("het graf") zouden slapen.

Samuël moest op de hoogte worden gebracht van de huidige gebeurtenissen en op dat moment sprak Samuël één of andere profetie uit over de strijd van de volgende dag.

Niets in deze ontmoeting suggereert dat we na de dood bij bewustzijn blijven.

In feite lijken de woorden van Samuël die positie duidelijk tegen te spreken. Samuël was in rust, in het volledige niets. Vervolgens werden zijn gedachten en emoties, zijn onbewuste geest, opgeroepen door het medium. Onthoud dat er een lichaam nodig is om je ergens van bewust te zijn, anders is er geen medium nodig.

De vrouw die Saul bezoekt, wordt beschreven als een medium. Een medium fungeert als communicatiemiddel. Alles wat er gebeurde, vond plaats binnen het medium en werd uitgesproken via dat medium. Zelfs Saul kon niets zien gebeuren en alles moest voor hem hoorbaar worden beschreven.

Het Hebreeuwse woord voor medium komt van een wijnzak (of (leren) waterzak) en is afgeleid van die bron vanwege het holle geluid dat uit binnenkant van de wijnzak komt. Het idee lijkt een beetje op een buikspreker. Interessant genoeg vertaalt de oud-Griekse versie van het Oude Testament, de Septuagint, dit Hebreeuwse woord voor 'dodenbezweerder' in het Griekse woord 'ἐγγαστρίμυθος', dat buikspreker betekent. Het impliceert keelgeluiden uit de buik. Hoe dan ook, het geeft aan dat het geluid van een vermeende dode persoon van het medium komt, door wat er ook maar in het medium gebeurt.

Strongs Hebreeuwse Woordenboek - אֹבְדֵי אוֹבִים, obe; van hetzelfde als 1 (blijkbaar vanwege het idee om met de naam van een vader te babbelen); juist, gemompel, d.w.z. een waterzak (vanwege zijn holle geluid); vandaar een dodenbezweerder (buikspreker, als uit een pot): - fles, familiegeest.

LEH Septuagint- ἐγγαστρίμυθος, Lev 19:31; 20:6-27; Deut 18:11; 1 Sam 28:3 buikspreken 1 Sam 28:7; ὁ ἐγγαστρίμυθος buikspreker Lev 19:31; familiegeest (van een buikspreker) 1 Sam 28:8 Cf. HARLÉ 1988, 172

Dus terwijl Samuël werd opgeroepen via een medium, waardoor hij in staat was om met Saul te communiceren, kon hij zo profetieën onthullen over toekomstige gebeurtenissen, net zoals veel andere profeten die met JHWH verbonden waren, hebben gedaan.

Sommigen vinden dit misschien allemaal heel verontrustend, en vinden dit misschien een goed voorbeeld van waarom God mediums veroordeelt (Leviticus 20:27; Deuteronomium 18:11), en elke poging om een dode te raadplegen via een medium wettelijk veroordeelt (Jesaja 8:19).

Nu is het zelfs misschien mogelijk dat Samuël niet echt is opgeroepen, omdat het een verontrustende gedachte is.

Als de heks van Endor Samuël uit de dood heeft opgeroepen, betekent dat dan dat de goddelozen macht hebben over Gods gelovigen in het hiernamaals?

Denk daar eens even over na ... misschien is dat mogelijk. Maar het idee dat wij, als gelovigen, na de dood kunnen worden opgeroepen op bevel van een heks die waarzeggerij beoefent, lijkt niet zo te kloppen.

Denk hier ook eens over na. Hoe waarschijnlijk achten we het dat we het mogelijk is dat JHWH het zou toestaan dat we na onze dood deel kunnen nemen aan een zonde van iemand anders die daar de doodstraf voor moet krijgen in de Torah?

Omdat we in die situatie twee keuzes hebben. Ofwel, een slecht persoon kan ons na de dood buiten onze wil oproepen, of we hebben de keuze om deel te nemen aan de zonde om met de doden te communiceren. Saul geeft zelfs toe dat JHWH was gestopt om met hem te praten. Moeten we geloven dat JHWH Samuël gebruikte in een absoluut verboden praktijk om vervolgens met Saul te praten, terwijl JHWH weigerde om Saul via de juiste kanalen te beantwoorden?

Wat bedoelen we daarmee?

In 1 Samuël 28:6 wordt ons verteld dat JHWH was gestopt om Saul antwoorden, zelfs door de profeten. Dus waarom zou God zijn stilzwijgen verbreken door een daad van zwarte magie, die uitdrukkelijk verboden is in de Torah?

We bidden JHWH dat Hij het niet toestaat dat we na onze dood door goddeloze mediums in hun lichaam worden bevolen.

Zou het niet waarschijnlijker zijn dat deze verschijning van Samuël echt een leugengeest was die informatie doorgeeft die al bekend was?

Als we het zo bekijken dan lijkt het mogelijk dat Samuël helemaal niet werd opgeroepen. Misschien was het een demon of een truc van de middelaar. Het is interessant dat zodra de middelaar Samuël zag, of wat het dan ook maar was, ze blijkbaar onmiddellijk was verrast, zoals wordt aangegeven doordat ze het met luide stem uitriep. Het is alsof haar dit soort ervaring, als middelaar, nooit eerder was overkomen. Daarom wist ze dat de persoon, waarmee ze in gesprek was, erg belangrijk was, en ze beseftte dat het Saul was.

Het lijkt waarschijnlijker dat de verschijning van Samuël een geest is geweest, zoals een demon die zich voordeed als een dode. Die lijkt op Samuël omdat die het verhaal vertelt vanuit het perspectief van Samuël. Net als veel plaatsen in de Bijbel wordt het verhaal verteld vanuit het perspectief van de getuige. Aan de andere kant wordt de gebeurtenis in het verhaal verteld alsof het letterlijk van Samuël is. Samuël deed zelfs een beroep op het belang om JHWH te gehoorzamen en onthulde een profetie. Het is dus een uitdagende tekst om goed te begrijpen.

Uiteindelijk is het verhaal van Saul en het medium bij Endor een soort moraal spel, een les over dit onderwerp om te begrijpen hoe gevaarlijk het is om God te verlaten en je op het pad te laten brengen van demonen door tovenarij en waarzeggerij. Het is een pad van angst, wanhoop, leugens, vloeken en dood. Het beschrijft het trieste en tragische einde van een man die zo'n groot potentieel had getoond, maar wiens jaloezie en trots hemzelf en zijn huis hebben geruïneerd.

Ongeacht of je nu het standpunt inneemt dat Samuël daadwerkelijk opgeroepen is of niet, de gebeurtenis zelf ondersteunt niet het idee dat we een bewustzijn hebben na de dood en voorafgaand aan de opstanding, en voor de doel van deze serie studies is dat het enige dat er echt toe doet. Omdat we eerlijk gezegd niet precies weten welk standpunt we moeten innemen, om deze gebeurtenis met Saul correct te interpreteren, en dat hebben de meeste serieuze geleerden ook niet. In beide gevallen is er geen ondersteuning voor enig 'bewust leven na de dood' voorafgaand aan de opstanding.

Satans eerste leugen tegen Eva is nog steeds springlevend hier op aarde. Een overzicht van alle relevante Bijbelteksten laat echter duidelijk zien dat de doden geen bewustzijn hebben en "slapen" totdat ze worden opgewekt. Hun geest heeft geen bewustzijn in de hemel of in de hel. Alle passages waarmee dualisten ons anders willen laten denken, komen met dit standpunt overeen, zodat de hele Schrift in harmonie is.

De dood is het einde van het leven. Zonder de belofte van een opstanding zouden we geen hoop op leven hebben. Maar onze hemelse Vader heeft ons beloofd om ons uit de dood op te wekken en ons het eeuwige leven te geven in Zijn Zoon, Jesjoea de Messias.

Dit brengt ons dus bij de opstandingen die nog gaan komen. Wat gebeurt er als gelovigen worden opgewekt? Wanneer gebeurt dit? Wat kunnen we dan verwachten? Gaan we naar de hemel? Wat gebeurt er als de ongelovigen opstaan? Wanneer gebeurt dit en wat kunnen zij verwachten? Gaan ze als straf naar de hel voor een eeuwige marteling? In de resterende delen van de serie Leven na de Dood zullen we ons zich richten op alles wat na de opstanding volgt, zowel voor de rechtvaardigen als ook voor de onrechtvaardigen.

We hopen dat deze studie tot zegen is geweest, en vergeet niet om alles te blijven onderzoeken!

Sjalom!

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)